

NOVADNIEKS

CETURTDIEN,
1990. gada 7. jūnijā

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

nr. 67 (6071)
Maksā 3' kap.

Par republikas lauku nākotni

No 5. līdz 7. jūnijam republikas ekonomikas institūtā tiek spriests par Latvijas lauku nākotni. Tur sapulcējušies agrārniecisko apvienību priekšsēdētāju vietnieki ekonomikas jautājumos.

Jāizstrādā koncepcija lauksaimniecības attīstībai tuvākajiem pieciem gadiem. Viens no svarīgākajiem jautājumiem — atrast optimālo variantu, kā iztikt bez

valsts dotās kombinētās spēkbarības. Otrs svarīgs jautājums — kā panākt kopsaimniecību neatkarību nevis uz papīra, bet reālī. Tā, lai saimniecība, noslēdzot līgumus, būtu pārliecināta, ka patiešām saņems nepieciešamos resursus savai attīstībai — enerģiju, degvielu, tehniku un tā tālāk.

L. BIRZNIECE

Rezolūcija

Atbalstām Latvijas PSR Augstākās Padomes 1990. gada 4. maija Deklarāciju par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu.

Noraidām LKP (PSKP) Preiļu rajona komitejas pirmā sekretāra P. Vartminska paziņojumu mitiņa dalībnieku vārdā un nosodām aplamo rīcību izmantot jebkuru situāciju, pat tautai svētākos brīžus — kritušo piemiņas pasākumus, savu ambīciju paušanai.

LNKP republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības fresta organizācijas biedri: L. Linužs, B. Vaiņode, E. Vanaga, R. Šmukste, V. Veide, G. Mikulis, A. Valvods, V. Šaifers, J. Birāns, L. Gabrāne, J. Cīrulis.

Lai tīrumos briest vārpas

Pēc sausā pavasara ir iestājušās īstas vasaras lietavas. Pieņemtas spēkā zālāji, graudaugu sējumi. Sacero arī nezāles. Šis ir atbildīgs darba cēliens zemkopjiem, jo tikai savlaicīgi koptos tīrumos briecīs vārpas.

Kolhozi un padomju saimniecības turpina graudaugu apstrādi ar herbicīdiem. Pavisam rajonā ar herbicīdiem ir apstrādāti 55 procenti no visām graudaugu platībām. Turpat visas sējumu

platības jau nomiglojuši Kirova kolhozi, «Vārkava» un «Silajāni». So darbu drīz paveiks arī kolhozi «Dubna». Jau 71 procentu no visām apstrādājamajām platībām pieveicis Raiņa kolhozi, 61 procentu — «Smelteri», bet pusi no platībām — Lenina un K. Marksa kolhozi, «Nākotne», «Zelta vārpa», «Rožupe», «Vanagi», «Rušona».

Lai pasargātu ziemāju sējumus no dažādām slimībām, tos

apstrādā ar importa preparātiem «Balletons» un «Tilts». Visas platības tos saņēmušas kolhozos «Smelteri», «Ezerciems», Raiņa kolhozi. Vairāk nekā pusi no visiem ziemājiem jau paspējuši nomiglot Lenina kolhozi, «Vārkava», «Jersika», «Dzintars», K. Marksa un Kirova saimniecības. Jāpasteidzas kolhoziem «Nākotne», «Rožupe», «Silajāni» un citiem. Pavisam rajonā ar šiem preparātiem ir jāapstrādā 6 047 hektāri ziemāju. Apstrādāta pagaidām puse no visiem tīrumiem, kur aug rudzi un kvieši.

Arī biešu laukos rosība

Beidzot biešu tīrumi ir sazaļojuši tā, ka ar steigu ravējami un retināmi. Saimniecības lopbarības saknaugus ravē dažādos tempos. Piemēram, kolhozi «Sarkanā ausma» visi lopbarības saknaugi jau izravēti. Tagad kārtā sējumu vagošanai un virsmēlošanai.

Lenina kolhozi lielāko daļu no biešu platībām ravē pēc līguma kolhoziņiem un arī pilsētas laudis. Otrajā brigādē visus 12 hektārus kopī pēc līguma. Atalgojumu saņems atkarībā no tā, kādu ražu izaudzēs. Sogad līgumu ar Lenina kolhozi ir noslēguši arī Preiļu 1. vidusskola.

Allāž nedienas ar biešu audzēšanu ir bijušas padomju saimniecībai «Rudzāti». Kā velcas šogad? Agronomiskais dienests saka: aicinājuši talkā viesstrādniekus, jo ar saviem spēkiem nudzātiēši galā netiek. Pagaidām izravēta puse. Pēc līguma 4 hektārus biešu savā saimniecībā audzē Rudzētu vidusskola. Diemžēl viesstrādnieki līgumus darba samaksai pēc galarezultāta nevēlas noslēgt.

A. VELDRE

Sējas pavasaris beidzies

Kolhozi «Galēni» priekšsēdētājs J. Kupris var būt apmierināts — no agrārnieciskās apvienības priekšsēdētāja J. Vucēna rokām par otro vietu saņemts ne vien Goda raksts, bet arī prēmija 800 rubļu apmērā.

Galēnos

Kolhozi «Silajāni» priekšsēdētājs V. Lauzīnieks sveic savu galveno agronomi J. Ivanovu.

Apsējību svētki

Kalendārā stāv rakstīts, ka 1. jūnijs ir Starptautiskā bērnu aizsardzības diena. Un tieši šajā datumā Galēnu parkā no visiem rajona nosūriem sabrauca kopā mehanizatori, agronomi un kopsaimniecību priekšsēdētāji. Jūs jautāsi, sak, kāds sakars bērnu aizsardzības dienai ar apsējībām. Vai tad tikko izdīdis maigs un trausls asniņš nav tikpat

vārgs un lolojams, tikpat kopjams un zēlojams kā mazs cilvēciņš! Katram labības stiebrīgam, katram kartupeļu stādīnam vajadzīga aprūpešana un mīlestība.

Galēnos uz svētkiem pulcējās tie, par kuriem droši var teikt — viņi zina, ka izaudzēt maizi nozīmē mīlēt zemi. Ar patīeslem sveicieniem Vasaras svētkos un apsējībās pie

saviem laudīm nāca agrārnieciskās apvienības «Preiļi» valdes priekšsēdētājs J. Vucēns:

— Aizgājušais pavasaris vēl ilgi paliks visiem ainiņā ar to, ka bija (Nobeigums 2. lpp.)

No šī attēla jums smaida A. Sondors (kolhozi «Silukalns»).

Vai nav tiesa — «Smelteros» arvien ir bijuši braši puīši.

Kupla skaita uz svinībām bija ieradusies kolhozi «Līvāni» un «Rožupe» delegācijas.

Nupat zoērestu nodeva saimniecību jaunie galvenie agronomi — Z. Anspoka no Raiņa kolhoza, S. Rudzāte no Rudzātu padomju saimniecības, M. Vaivode no kolhoza «Vanagi» un V. Kursīte no kolhoza «Rožupe».

Eh, kolēģi, saberzēsini tik rokas, gan jau izdomāsini, ko feikl tai eksamināciņas komtsijai.

Pirmie čačlāko mehanizatoru sarakstā bija «Zelta vārpa» puīši A. Kirilovs un V. Driksna.

Apsejību svētki Galēnos

mājas. Cirfīsim alkņpus, ar visām saknēm izrausim kārkļus, bet atstāsim kļavas, ozolus un liepas. Sākšim jau rīt — novāksim to pelēko akmeni, kam traktorists arot un sējot brauc ar likumu apkārt.

Radopoles ansamblis pūta un ziņģēja, jo pēc agrorūpnieciskās apvienības Goda rakstiem un naudas prēmijām pāri visam danču laukumam soļoja čačlāko saimniecību pārstāvji. Kuras tad bija šopavasr strādīgākās saimniecības? Pirmajā vietā kolhozs «Smelteri», otrajā vietā kolhozs «Galēni», bet trešajā vietā Kirova kopsaimniecība.

Par to, kā veicies ar darbiem, stāstīja agrorūpnieciskās apvienības galvenais agronomis J. Kivlenieks: — «Sarkanajā Oktobrī» pirmos miežus iesēja 24. martā. Sekoja pārējās saimniecības, 10. aprīlī graudaugu sēju beidza «Smelteri», «Vanagi» un Kirova kopsaimniecība. Arī tie, kuri citgad bija atpalcējos, šopavasr sasparojās — agri sēju beidza «Dubnā» un «Rušonā».

Maijā uznākušais sausums drusciņ piebremzēja mūsu optimismu. Šķiet, ka ar graudiem šogad būs knapak nekā pērn. Lai varētu nodrošināt gan pašu, gan lopkopības vajadzī-

Leņina kolhoza labākie mehanizatori J. Ašenieks, R. Znotiņš un I. Stuburs — ja darbs krietni paveikts, tad nav ko kautrēties arī ziedus un veltes rokās turēt.

ka skanēja labākajiem mehanizatoriem. Izrādās, ka arī bez jebkādas sociālistiskās sacensības organizēšanas cilvēki strādā tikpat un varbūt vēl pat čačlāk. Pēc mehanizatoru apbalvošanas pats no sevis radās vēl kāds secinājums, kas būtu vairāk vērtā nemams jaunām meitām: ja gribat sev čačkus, brauš un staltus pulšus par vīrēm nolūkot — ejiet uz mehanizatoru ballēm!

Ar sveiclienu un pateicības vārdiem ple lauku ļaudīm bija atnākusī Neatkarīgās Latvijas kompartijas rajona komitejas valdes sekretāre A. Pastore. LKP rajona komitejai, izrādās, līdz ar «vadošās lomas» zūšanu pazudusi arī jebkāda interese par rajona lauku norisēm.

Ja vien kāds zina un pat nakts laikā var nosaukt, ar ko «Otra» atšķiras no «Pētrās», tad tas, profams, ir agronomis. Gan labākie galvenie speciālisti, gan sēklkopības un augu aizsardzības agronomi saņēma Goda rakstus, veltes un ziedus: A. Strode no K. Marksa kolhoza, V. Anspoka no «Sarkanās ausmas», M. Litavniece no «Jersikas», J. Bricis no «Smelteri», V. Abajeva no «Sarkanā Oktobra», M. Vucāne no Raiņa kopsaimniecības, J. Smāne no Aglonas padomju saimniecības, A. Ivdrē no «Galēniem», B. Romanovska no «Sarkanās ausmas» un K. Piacinskis no Aglonas padomju saimniecības.

Kā savaldīt bizojošās govīs! Uz cik olām vista liekama perēt! Cikos šorit saule lēca! Ko dara zemnieks rudzu ziedēšanas laikā! Cik ilgi jādiedz mieži iesalam! Cik kolhozā ir bērnu vecumā līdz trim gadiem! Cik reizes diennaktī dzied galisti

Ja jūs, cienjamie lasītāji, zināt atbildes uz šiem jautājumiem un vēl varat paskaidrot, ka «ciklops» nav vis briesmonis, bet lopu skaiftājs, ka «mētēlis» nav nekāds apģērba gabals, bet aitas un teļa krustojums, tad varat justies lepnī — ar šādām zināšanām esat cienīgi leņemt jebkura kolhoza priekšsēdētāja krēslu. Protams, gan jautājumi, gan atbildes bija pa jokam. Taču nevar noliegt, ka atjautība un optimisms priekšsēdētājiem mūsdienu apstākļos ir ļoti no svara. V. Lauzinieks, L. Spūlis, P. Onckulis, P. Sīrca, O. Bečs, J. Pastars un J. Kivlenieks savu saimniecību vadītāju posteni atzvaudījuši pirmo sēju. Lai viņiem nāk bagāts rudens!

Arī no jaunajiem galvenajiem agronomiem tika pieņemti svinīgi zvērests. Viņiem par godu visi braši dziedāja agronomu himnu «Div' pļaviņas es nopļāvu». Nu ko, lai zied sarkanais, lai smaržo baltais šabolģis. Kā jau bija paredzēts scenārijā, svinīgās daļas noslēgumā visi gaidīja solīto pārsteigumu. Un tas nāca, pareizāk sakot, brauca — Preiļu Jānis (nezinātājiem varu paskaidrot, ka tas ir apvienības galvenais agronomis Jānis Kivlenieks) braši ierlipoja laukuma vidū piena vedamajā mašīnā. Izrādās, pērn esot braucis zirga ratos. Bet cik nu tur alus 'mucu lekrasti, tāds nieks vien. Tāpēc šogad aluģiņš jo krietni skalojās cisternā. Un kad vēl klāt siers un kūpināts vistas spārniņš, tad garšo lieliski. Ticiet!

Notikušo aprakstīja L. KIRILLOVA, fotografēja J. SILICKIS

Jā, bairītis visiem labi garšo... Arī priekšniecībai.

(Sākums. 1. lpp.)

tāds īpašs gan dabai, gan cilvēkiem: martā jau pilnā sparā sējām miežus, aprīlī lielākā daļa tīrumu jau zāļoja. Maijs atnāca ar svaigu brīvības maiku Latvijai, ar Krievijas demokrātisko spēku atomu. Nu it kā sa-

sniegta politiska uzvara. Bet līdz ekonomiskai uzvarai vēl ir tālu, nu esam nodzīvojušies līdz karstīšu sistēmā (var jau saukt arī par faloniem). Ir pēdējais brīdis, kad varam aizstāvēt savas tiesības, jo līdz šim nesam pratuši to darīt. Un vēl — sakopsim savu zemi, sakopsim savas

bas, rudenī jāieku] vismaz 75 tūkstošī tonnu graudu.

Lai arī svētki, klātesošie dabūja dzirdēt arī par to, kas palicis neizdarīts — kur nav sēkla pienācīgi kodināta, kur nav kārtības ar minerālmēsliem, kur nevelca augsnes pļānēšanu. Un tad aplaust un mūzl-

Kas jāzina zemniekiem

Preiļu rajona Valsts veterinārais dienests informē, ka zemnieku saimniecībās saražoto pienu var realizēt saskaņā ar noslēgto līgumu valsts piena pārstrādes uzņēmumos, kolhozu tirgos vai patērētāju biedrības veikalos.

Valsts piena pārstrādes uzņēmumos piens tiek realizēts pēc vispārējiem principiem, tas ir, reizi gadā slaucamās govīs veterinārajam dienestam jāizmeklē, vai tās nav inficētas. Govīm jābūt

klīniski veselām, ko uzrāda izdotajā veterinārajā izziņā.

Ar leikozī slimu govju pienu (saskaņā ar instrukciju) realizēt nedrīkst. Tikai pēc novārišanas to var izbarot uz vietas nobarojamiem lopiem. Šīs govīs ir jāizolē no pārējām slaucamām govīm un 30 dienu laikā jānodod gaļas kombinātā, pretējā gadījumā netiks izmaksāta dzīvnieka apdrošināšanas nauda.

Ja zemnieks grib realizēt

saražoto pienu tirgū vai patērētāju biedrības veikalos, tad katru mēnesi ir jāizdara slaucamo govju veterinārā pārbaude un jābūt veterinārajai izziņai, kur norādīts, ka govīs ir izmeklētas reizi gadā uz infekcijas slimībām, un ik mēnesi — uz tesmens slimībām, ka govīs ir klīniski veselās.

Lai tirgotos ar pienu, jābūt iekārtotam atsevišķam piena kioskam vai atsevišķai nodalī, kur nedrīkst būt nekādas saskares ar gaļu, saknēm un citiem pārtikas produktiem.

Piena, kurš tiek pārdots tirgus piena paviljonā, kvalitātes rādītājus (atbilstoši valsts standartam) pirms tirgošanas pārbauda tirgus veterinārais ārsts. Ja pienu realizē patērētāju biedrībā, tad katru dienu pirms tirgošanas uz līguma pamata pienu var pārbaudīt Preiļu veterinārajā laboratorijā, Preiļu siera rūpnīcas laboratorijā vai Preiļu SES laboratorijā. Pienam jāatbilst pirmajai šķirai.

Pienu pārdod tikai pircēja atnestos traukos un realizētājam jābūt medicīniskai iz-

ziņai par veselības stāvokli. Ja zemnieks vēlas realizēt savu lopkopības produkciju, saskaņā ar veterināro likumdošanu viņam piederošie lopi jāpārbauda un tiem jābūt klīniski veselīgiem.

Par veterināro pakalpojumu sniegšanu pēc rajona galvenā veterinārā ārsta ieteikuma zemniekam ir jānoslēdz līgums ar Valsts veterinārā dienesta vai tuvākās saimniecības veterināro ārstu.

J. KACARS,
Preiļu rajona galvenais veterinārais ārsts

PĒTERIS ZEILE, profesors

Šveice, 1990. gada aprīlis

[Turpinājums. Sākums 66. numurā.]

Pirms runāju par mūsu brauciena raiziskajiem motīviem, vispirms gribas izteikt dažus vispārīgus iespaidus par Šveici.

Pagājušā gada nogalē UNESCO ģenerālkonferencē viens respektabls kungs esot sacījis: «Pasaulē ir daudz skaistu zemju, bet tās visas kopā nav vienas mazās Šveices vērtas».

Patiešām, aprīņojamā kārtā Šveicē it kā koncentrētas gandrīz vai visas uz zemeslodes satopamās skaistuma formas un izpausmes. «Šveicieši lepojas ar to, ka viņi radījuši tik skaistus kalnus,» tā nedaudz ironiski izteicies Šveices rakstnieks Ludvīgs Hols. Ainavas un klimata īpatnības nosaka trīs krasi izteiktas joslas: Alpi, plakankalne un Juras kalni. No «Arktikas» līdz «Vidusjūrai» — tā var raksturot Šveices dabas īpatnības, kas arī nosaka tās savdabīgo kontrastaino daļumu. Tajā vienlaikus var sadzīvot mūžīgais ledus un sniegs Alpu kalnu virsotnēs ar ziedošām alpu pļavām, subtropiskajā gaisotnē mūžam zaļajām palmām, dažādu krāsu magnoliju ziediem, mimozām, glicīnijām... Ledaini auksti, nemiēriģi kalnu strauti pamazām pārtop mierīgos, siltos, teļainos ieguļušos ezeros. Kailas, mīnšainas kalnu kores nomaina lēzenāki pacēlumi, kuros bērzu, ozolu, kļavu, skābaržu audzes, pakāpienais augstāk, pārtop eglu un priežu joslās, kas stiepijas līdz pašai zīlbīnīgai baltā sniega malī...

Mums (šai otrajai grupai), braucot firmas «MEYRIN — VOYAGER» autobusā, kuru šoferēja pats firmas vadītājs Floriāns Derungs (vedis no Šveices tūristus arī uz Rīgu un Jūrmalu: satiekoties, mūs vienmēr ļautri uzrunāja: «Manas dāmas i kundz!»), laimējās šķērsot Šveici no tās ziemeļiem — Cīrihes, līdz dienvidiem — pašai Itālijas robežai un redzēt visas minētās trīs dabas joslas un izjust to savdabību šajā skaistajā pavasarī. Ziemeļu daļā kā baltas kupenas ziedēja ievas, ķirškoki un piņnes, ābeles un bumbieres (pādejo te īpaši daudz), bet Šveices dienvidos — oleandri, glicīnijas un dažādi mums mazpazīstami augu koki un dekoratīvi augi.

Taču Šveices īpašo skaistumu nevelido tikai dabas daudzpusība un kontrastainība. Te — bez karliem un īpašām kildām Šveices tautu čaklums gadsimtu ilgā gaitā radījis savā arhitektūrā lieliskas un neatkārtojamas pilsētas un ciemus, kurās katrā mājā un celtņā grupa ir vienreizēja it kā cēlāja ilgī lotos un apmīlotts bērns, kas pēc laišanas pasaulē ietērpts visskaistākajā tērpā. Radījis lieliskus ceļus, tunelus, pieminekļus. Tā kā Šveice ir tūrisma zeme, katram nama, jebkura objekta īpašniekam tas jāuztur priekšzīmīgā kārtībā, neizmainot kaut cik būtiski objekta veidolu, tā vēsturiskās īpatnības. Vajadzības gadījumā tiek piešķirti valsts vai municipālītātes līdzekļi. Bez pārspilējuma var sacīt, ka vienai, vai runa ir par cilvēka neskatīto dabu, vai gadsimtiem pārveidoto vidi, katrs Šveices zemes kvadrātmētrs ir tīrs, uzņemts, cilvēiski sakārtots. Vienai, vai tas būtu mežs, pļava, lauku sēta vai rūpnīcas apkārtnē. Kaut vai tālā zīmīgā detaļā: visā Šveicē mēs neredzējām nevienu bedri, pat bedrīti, lauzumu vai neviēģu ielāpu ne trotuārā, ne ceļa asfaltā, kas tik raksturīgi mūsu pilsētām (arī Priekšm, pie tam īpaši izteiktā veidā: piemēram, pa Daugavpils ielu vieglajā automašīnā man sākumā bija grūti bez riska izbraukt). Tas, manuprāt, ir ne tikai tautas (visu šējenes tautu!) civilizācijas, kultūras augsta līmeņa rādītājs, bet arī apliecinājums tam, ka ikviens pilsonis te jūtas kā pats savas zemes saimnieks. Gan plašākā — valstiskā, gan pavisam konkrētā nozīmē, jūtot atbildību par katru

savas zemes pēdu, tās sakārtotību, par savu kantonu, savu māju. Kad mūsu lidmašīna nolaidās Cīrihes lidostā, Maskavas slāpdrankīgo sniegputeņi, dublains netīrību, pelēcību, vispārējo nolaistību, piesārņoto gaisu un pustukšos veikalus ar īgnajām pārdevējām nomainīja pavisam cita aina. Gan dūmakainas miglas ietverta, taču gaiša, krāsaina, sakopta. Ar tīru apkārtni un nepiesārņotu gaisu, krāsainiem namiem, spilgtiem reklāmu un noformējumu akcentiem, preču pārpildītu veikalu rindām, smaidošiem pārdevējiem, ārkārtīgi laipniem un jūtīgiem cilvēkiem, kas pat par nejaušu pieskaršanos atvainojas un uzliūko ar vēlīgu skatu.

Jau pati Cīrihes starptautiskā lidosta atšķiras no mūsu samērā vienvēidīgajām, savā apkārtnē «kailajām» gaisa ostām. Cīrihes lidosta — tas ir zalumu, satiksmes komunikāciju aptverts daudzveidīgs komplekss — ar ļoti ērtu lidostas ēku, kas neviena dienesta priekšā nerada rindas un drūzmu un kurā daudzajos vaļkalos ikviens iebraucējs un aizbraucējs var nopirkt daudzko praktisku ikdienas dzīvei, pārtikšanai, sportam un tūrisma nepieciešamo. Arī padomju krabju, ikrū, lašu bundziņas, šnabi, polārzveņu ādas u.c. Viss tas, kas pie mums skaitās liels deficīts un parastam cilvēkam nepieejams, šeit nepiesaista īpašu uzmanību. Jo šim mūsu eksportprecēm visapkārt ir visas pasaules kontinentu un valstu labāko ražoju pārbaģātība.

Plašajā, zaļumos slīgstošajā lidostas teritorijā izvietoti dienesti ar vismodernākajām navigācijas ierīcēm, tehniku, administratīvajām ēkām, viesnīcām, dažāda rakstura pakalpojumu dienestiem. Īpaša vērība tiek veltīta tūristiem. Neizejot no lidostas teritorijas, iebraucējs (protams, ar konvertējamo valūtu kabatā) var pieteikties ceļojumā ar dažādu firmu autobusiem, iegādāties biļetes uz visas pasaules avioreisiem, bet ja ir īpaša vēlšanās — tepat esošajā autosalonā iegādāties vismodernāko franču, vācu, zviedru vai japāņu automašīnu un ar to doties tālāk ceļojumā pa Šveici...

Mūsu pirmie iespaidi par Šveici sākās ar Cīrihi un tās apkārtni. Šī, ar gandrīz cetrsimt-tūkstoš iedzīvotājiem lielā (Mēlakā) Šveices pilsētā ērti izvietojusies Cīrihes ezera ziemeļrietumu galā, taču tās piepilsētu vasarnīcas, savrupmājas, cietī stiepijas tālu gar abiem nolaidēm. nājiem ezera krastiem krāsainu terašu un puduru veidā. Un tajās dzīvo mazliet vairāk iedzīvotāju kā pašā Cīrihē. Šis plašais konglomerāts (gandrīz sestā daļa no visiem Šveices iedzīvotājiem) izvietojusies plakankalnēs augšējā pusē ar krāšņiem izalīem pakalniem un laukiem, ko plašā lokā aptver Reinas upe, veidojot dabīgo valsts robežu ziemeļos un ziemeļaustrumos.

Jau pirmie iespaidi mūsos radīja spilgtas pozitīvas emocijas. Taču mēs vēl nezinājām, ka Šveices mērogos šī augstā sakārtotība un skaistums ir samērā parasts, pat nedaudz vienmuļš, vienīgi lauksaimniecībā izdevīgs. Protams, salīdzinot ar to, ko mēs redzēsim Lucernā, Altdorfā, Lugano, — visās šajās pilsētās un to apkārtnē, kur ilgāku vai īsāku laiku uzturēsimies. Pati Cīrihe ir ļoti respektabla, cienīga, reizē lietiska vācu pilsēta ar solīdiem dzīvojamajiem namiem, daudzām bankām, veikalēm, iestāžu namiem, arī neoklasicisma stilā celto Operas teātri. Jā, arī ar slavēto «Jauno Cīrihes aviāzi», kas ik dienas iznāk uz 60 lapu pusēm un kuras lielā daļā aizņem lietišķa reklāma un sludinājumi, kas dara šo aviāzi ļoti rentablu. un doma, teiksim, par papīra trūkumu (kas mums kļuvusi akūta) te varētu būt nesaprotama, pat absurda.

[Turpinājums sekos.]

Redakcijas pasta apskats

LABDIEN!

NAV DOKUMENTĀCIJAS

Mēs, liela daļa Preiļu pilsētas iedzīvotāju, esam nesaprašānā par Preiļu rajona deputātu sesijas lēmumu par Preiļu un Līvānu aptieku celtniecību.

Speciāli bijām aizbraukuši uz Līvānu aptieku, lai noskaidrotu, kur aptieka atrodas sliktākā stāvoklī. Līvānu aptieka ir pēc kapitālā remonta, ierīkota centrālā apkure, stabila mūra māja. Preiļu aptieka savukārt koka māja, kas celta pagājušajā gadsimtā, tirdzniecības zālē ieliekušies griesti.

Cik toreiz varēja dzirdēt pa radio, sesija nolēma Līvānos aptieku celt jau 1991. gadā, Preiļos — tikai 1992. gadā. (...) Vai tas ir godīgi, ka vispirms sāks celt to aptieku, kas ir daudz labākā stāvoklī?

Lūdzam rajona padomes deputātus novērtēt situāciju pareizi un rast iespēju vai nu sākt Preiļu un Līvānu aptiekas celt vienlaicīgi, vai arī — Preiļu aptieku jau 1991. gadā.

G. Pastare, T. Ivanāne, A. Stupāne [Preiļos]

Vēstules autorēm atbildēja rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks J. BOJĀRS:

Preiļu aptiekas celtniecība tuvāko gadu laikā netika plānota. Rajona deputātu padomei šis jautājums kļuva zināms tikai dažas dienas pirms 3. sesijas, kura notika 18. aprīlī. Pārbaudot noskaidrojās, ka aptiekas celtniecībā Preiļos nav nekādas dokumentācijas. Celtniecība var tikt iekļauta plānos tikai tad, kad uz iepriekšējā gada 1. jūliju ir gatava projekta dokumentācija. Pārīrināt aptiekas celtniecību Preiļos nav iespējams projekta dokumentācijas trūkuma dēļ. Kāpēc agrāk netika plānota aptiekas celtniecība un pasūtīta projekta dokumentācija, īstas skaidrības nav.

NEDIENAS AR KAROGIEM

Latvijas PSR Augstākā Padome neseno pieņēma likumu par simbolisku un tās lietošanu. Līdzšinējais republikas zīlbaltsvītrotais karogs tika nomainīts ar Latvijas nacionālo — sarkanbaltsarkano. Ar likumu noteikts, ka PSRS valsts svētkos izkarāms PSRS sarkanais valsts karogs, bet Latvijas Republikas svētkos un piemiņas dienās — republikas nacionālais karogs.

Nesaprotu, kāpēc Maija svētkos Līvānos bija izkārti no lietošanas izņemtie vecie LPSR karogi? Vēlētos uzzināt, vai tad Latvijas Augstākās Padomes izdotos likumus nav jāpilda visiem republikas pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai tie kādam patīk, vai nepatīk?

V. Gors [Līvānos]

Līvānu pilsētas mērs J. ZNOTIŅŠ paskaidroja, ka nepareizības ar karogiem visdrīzāk notīkūsas tāpēc, ka nevalsts iestādēm, ne individuālajam sektoram šobrīd nav iespējams nacionālos karogus iegādāties. «Raibums», kas bijis vērojams maija svinamdienās, izskaidrojams ar karogu deficītu. Un varbūt — arī ar to, ka iedzīvotāji sadalījušies divās grupās: tādos, kas nav izkāruši nekādus karogus, un tādos, kas izkāruši tos karogus, kādi nu kuram bija.

Rajona Izpildkomitejas priekšsēdētājs I. SNIKERS piebildā, ka rajona Izpildkomiteja sarkanbaltsarkanos karogus izsniegusi pilsētu un pagastu Izpildkomiteju ēkām. Uzņēmumiem, organizācijām un individuālajam sektoram karogu iegāde jānodrošina pašiem.

Grūtāk jānoties dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienībām, jo tai karogi uzreiz jāiegādājas vairumā, un tas nozīmē palielu naudas summu. Dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības uzdevums ir arī — savākt no lietošanas izņemtos karogus un nodrošināt pareizu karogu izkāšanu attiecīgajos svētkos. Par apzināti vai neapzināti nepareizu karogu izkāšanu pie savām mājām atbild māju īpašnieki.

Vēl I. Sņikers paskaidroja, ka sarkanbaltsarkanos karogus esot iespējams nopirkt un, ka atbilstoši republikas Ministru Padomes rīkojumam, to ražotājs šobrīd ir apvienība «Daiļrade».

Rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētāja vietniece V. VJAKSE apstiprināja, ka patiešām pastāv republikas Ministru Padomes rīkojums, kas aizliedz pieņemt tirdzniecībā karogus, kas izgatavoti bez Latvijas Kultūras fonda atļaujas.

Šis pats rīkojums liek rajonu patērētāju biedrību savienībām, saskaņojot ar rajonu un pilsētu Izpildkomitejām, noteikt, cik valsts karogu būs nepieciešams.

V. Vjake Informēja, ka šim gadam tikusi pieteikti 800 sarkanbaltsarkanie valsts karogi. Taču sakarā ar to, ka fondi uz tiem nav iedalīti, nav arī zināms, cik un kad konkrēti karogi tiks saņemti tirdzniecībā.

STEIDZIETIES DOT ZINĀSĀNAS

Marša sākumā redakcijā pēc paldzības griezās mūsu rajona iedzīvotāja Irēna Deņisova.

Pēc faulības būdamā poliete, viņa bija norūpējusies par to, ka Rīgas kooperatīvajā tehnikumā, kur mācās viņas meita, pagājušajā gadā neregulāri, bet šogad — vispār nepasniedz latviešu valodu.

I. Deņisovas vēstule bija adresēta Tautas izglītības ministrijai un toreiz vēl — «Leņina Karoga» redakcijai. Vēstules gaitai Rīgā apņēmas sekot redakcijas vēstulju nodaļa.

Vēstule ar lūgumu uzlabot tehnikumā latviešu valodas mācīšanu no Tautas izglītības ministrijas tika pāršūta uz republikas Patērētāju biedrību savienību. No turienes valdes priekšsēdētāja A. BUŠA parakstītu atbildi saņēma gan I. Deņisova, gan «Novadnieka» redakcija. Atbildē teikts:

«Par pilsones I. Deņisovas vēstulē minētajiem faktiem LPBS kadru, mācību iestāžu un sociālās attīstības pārvaldes darbinieki pārbaudīja latviešu valodas pasniegšanu Rīgas kooperatīvā tehnikuma krievu plūsmas grupās.

Rīgas kooperatīvajā tehnikumā jaunajā mācību gadā paredzēts palielināt latviešu valodas stundu skaitu un apgādāt latviešu valodas kabinetus ar speciālo literatūru, uzskates un tehniskajiem līdzekļiem.

LPBS 1990. gada 25. aprīļa rīkojuma Nr. 245 «Par uzņemšanas noteikumiem iesorpakļautības mācību iestādēs 1990. gadā» 3. punkta uzņemšanas komisijām uzdots pārbaudīt latviešu valodas zināšanas krievu plūsmas reflektantiem un atkarībā no zināšanu līmeņa komplektēt grupas latviešu valodas mācīšanai.»

Nobeigumā — dažas rindas no I. Deņisovas vēstules. Starp citu, latviski rakstītas. Un ar patiesu sapratni un mīlestību pret Latvijas zemi un tās valsts valodu.

«(...) Kas tā par attieksmi pret mūsu valodu? Vai jūs nejutat, cik skaista, mīļa un vajadzīga šī valoda? (...) Es gribu izteikt savu priekšlikumu, lai valsts valoda krievu grupās tiktu pasniegta katru dienu un vismaz divas stundas dienā.

«(...) Katram cilvēkam, lai iemācītos valodu, es uzskatu, ir jābūt trim priekšnoteikumiem: paša vēlšanās, mīlestība pret valodu, Dieva paldzība. Mēs, pieaugušie, protams, neesam visi vienādi pēc sava vecuma un prāta. Mums nav palicis ilgi dzīvot, kā būs, tā būs. Šo mūsu jaunajai paaudzei, mūsu skolēniem latviešu valodai obligāti jābūt mācību programmā. Valstij jāpiešķir līdzekļi valodas apgūšanai un skolotājiem jāmaksā kaut veselu tūkstoti rubļu mēnesī, lai tikai cilvēks būtu čakls un strādāts ar visu sirdi. Kamēr mūsu bērni ir jauni, viņiem vieglāk apgūt valodu. Steidzieties dot zināšanas! (...) Es gribu novēlēt — lai Dievs svētī mūsu valsts valodu uz labu panākumu!»

Par atbildēm uz vēstulēm rūpējās S. JOKSTE

Aicina vakarskola

Sodien, aizņemti ar politisko, ekonomisko, starptautisko, ekoloģisko problēmu risināšanu, nedrīkstam aizmirst, ka globālās problēmas nevar risināt neizglītoti, nekultūrāli cilvēki.

Jau 19. gadsimta 60. gados — tautas pirmās atmodas laikā — Ausēklis ar lielu gaišredzību ticēja, ka celsies Latvijas patsīvētība, pīlvoš sarkanbaltsarkanie karogi un izglītoju cilvēku skaits ziņā Latvijā būs pasaules priekšgalā. Viņš aicināja zemniekus mācīties, lai viņi zinātu pasaules notikumus tālāk par eglaines vai dārza galu, norādīja, ka bez izglītības nebūs tālāka sabiedrības progress.

Strādājot apmācība sāka spēcīgi attīstīties Rietumu valstīs. 1939. gadā Latvija izglītoju cilvēku ziņā ierindojās 1. vietā salīdzināju-

mā ar Padomju Savienības republikām.

Pēdējā pusgadsimta vēsturiskie notikumi mūsu zemē nav spējuši radikāli izmainīt attieksmi pret izglītību kā galveno vērtību cilvēka dzīvē. Sodien — trešās atmodas laikā — Latvijas Republikai vajadzīgi izglītoti cilvēki no strādājošo vidus. Viņiem zināšanas apgūstot ir iespējams vakarskola — pieaugušo nepārtrauktās daudzprofilu izglītības patstāvīgā iestādē.

Mūsu rajonā šajā skolā var mācīties: viengadīgo, divgadīgo, arodskolu beidzēji; devingadīgo skolu beidzēji, kas aizgājuši strādāt; invalīdi; izslēgtie un aizgājušie no vispārīgajiem dienaspasākumiem; 12. klasēm, arodskolām, tehnikumiem; eksterni; pieaugušie, — lai celtu vispārējo kultūras līmeni.

Jaunajā mācību gadā skolā plānotam ieviest:

- pašīrināto apmācību (spējīgākie skolēni vidusskolas trīsgadīgo kursu varēs apgūt divos gados);
 - uz svētdienas skolas bāzes atvērt grupu lietuviešu valodas un kultūras apguvei, kā arī — latviešu valodas un kultūras apguvei ne-latviešiem;
 - šūšanas un piegriešanas, auto-vedtāšanas maksas kursus.
- Vakarskolā uzņem bez iestājpārbaudījumiem. Iestājosies Preiļu rajona vakara vidusskolā, nepieciešami: iesniegums, darbavietas izziņa, izglītības dokuments. Dokumentus pieņem līdz 31. gada 14. jūlijam trešdienās no plkst. 8.00 līdz 10.00 un no plkst. 17.00 līdz 19.00 Preiļos, Turgus laukumā 1, 2. stāvā. Tālrunis: 21401.

Gaidām pieteikumus un priekšlikumus daudzprofilu izglītības ieviešanai.

V. LUBĀNE,
Preiļu rajona vakara vidusskolas direktore

Latgales māla un koka saskaņa

Līvānu bērnu bibliotēkā atklāta jauno tehniķu stacijas «Čaklo roku» pulciņa un keramikas pulciņa izstāde.

Mēnešiem ilgi savus lidmodeļus gatavo 1. vidusskolas 6. c klases skolnieks Dainis Vanags. Pulciņā nodarbības ilgst pusotru stundu, bet mājās laiks paiet ātri, līmējot kopā sīkas detaļas, līdz izdodas modells, kas viegli pacēlas gaisā. Daudziem zēniem šis nodarbības ātri apnik un zūd centība, jo darbs prasa daudz pacietības.

Svetas Kukuruzas rokās māls ātri veidojas fantastiskās figūrās, podiņos... Pulciņa vadītāja Maija Prokofjeva ieteic meitenēm mācīties Rēzeknes mākslas vidusskolā.

Savdabīgs ir Ineses Leiskinas veidotais naudas maisiņš dālderiem, pārsteidzoši divainas ir Ģirta Freiberga velniņu figūras. Vizulojošajā konfekšu groziņā, kuru veidojusi Iveta Lietavniece, droši var likt visgaršīgākās konfektes. Skaistas ir Agnijas Vuškārnieces veidotās un greznotas vāzītes.

Bibliotēkā rīkotās izstādes kopā ar skolēniem labprāt apmeklē Līvānu 2. vidusskolas skolotāji Gaļina Prokofjeva, Fatima Cirkina, Vasilisa Belousova, Terēze Masļakova u. c.

E. BOJĀRE (Līvānos)

ATTELOS:

- Izstādē ir ko aplūkot;
- Inesei Leiskinai patīk strādāt ar mālu.

A. VEIGURA foto

Redaktora v. L. KIRILLOVA

9. KLAŠU ABSOLVENTI!

Jūs aicina mācīties

AGROFIRMAS «DAUGAVA» LAUKSAIMNIECIBAS VIDUSSKOLA VIESĪTĒ.

Mūsu skolā 3 mācību gadu laikā varat apgūt vairākas specialitātes.

Melioratīvo darbu meistara specialitātē

3 gadu laikā iegūsi remontatslēdznieka, traktorista A, B, E kategoriju, šofera B, C kategoriju, geodēzisko darbu uzmērītāja kategoriju un plašas iemaņas darbā ar visu veidu ekskavatoriem un buldozeriem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Zemturību — lopkopības meistarību specialitātē

aicinām mācīties meitenes, kuras vēlas iegūt slaukšanas operatora, veterinārā sanitāra un mākslīgās apsūkšanas tehniķa kvalifikāciju. Papildus ir iespēja iegūt pavāra II vai III kategoriju un plašas iemaņas mājturībā.

Meitenes un zēnus, kuri vēlas apgūt nepieciešamās zināšanas, lai varētu vadīt savu zemnieku saimniecību, aicinām mācīties jaunizveidotajā specialitātē:

zemnieku saimniecības vadītājs.

3 gadu laikā iegūsi plašas zināšanas par darbu organizēšanu zemnieku saimniecībā, iemaņas celtniecības, galdniecības, lopkopības, mājturības, ekonomikas jomās. Iegūsi traktorista un autovadītāja apliecības.

Mācības latviešu valodā.

Skolai ir labiekārtota kopmitne. Audzēkņi saņem stipendiju un visu prakses laikā nopelnīto naudu.

Brīvajā laikā jums būs iespēja nodarboties kartingu sekcijā, volejbola, basketbola, futbola, brīvās cīņas sekcijās, mākslinieciskajā pašdarbībā.

Gaidām mūsu skolā: Jēkabpils rajons, Viesīte, Smilšu ielā 39.

Uzņemšanas komisija darbosies līdz 25. augustam.

Ierodoties skolā, jāiesniedz sekojoši dokumenti:

- izglītības dokuments,
- dzimšanas apliecība (origināls),
- raksturojums,
- 12 fotokartiņas 3x4 cm,

izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā),

izziņa par veselības stāvokli.

AGROFIRMAS «SARKANAIS OKTOBRIS»

KOPSAIMNIECĪBA

aicina darbā:

veterināro ārstu,
veterināro feldšeri.

Nodrošina ar labiekārtotu dzīvokli, bērnudārzu, skolu, ir ēdnīca, veikali, laba satiksme.

Zvanīt pa tālruniem 56738, 56737, 56893 vai interesēties personiski.

DAGDAS

LAUKSAIMNIECĪBAS ARODVIDUSSKOLA

(pasta indekss 228474, Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3, tālruni 53559, 53092)

1990.-1991. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs, kurās vienlaicīgi iegūst vidējo izglītību:

Plaša profila traktorists mašīnists, remontatslēdznieks.

Apmacības krievu un latviešu valodās, mācību ilgums divi gadi desmit mēneši.

Meliorācijas darbu mehānizators, remontatslēdznieks, autovadītājs.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās, mācību ilgums divi gadi desmit mēneši.

Sieviešu vieglo virsdrēbju šuvējs ar piegriezēja iemaņām.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās, mācību ilgums divi gadi desmit mēneši.

Mājturība ar iemaņām strādāt par šuvēju, lopkopēju, dārzkopu.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās, mācību ilgums divi gadi desmit mēneši.

Specialitātēs, kurās netiek iegūta vidējā izglītība:

Traktorists mašīnists ar biškopja iemaņām.

25. ARODVIDUSSKOLA

(229036, Rīgas rajons, Vangažos, tālrunis 995527, ir kopmitne) sagatavo:

remontatslēdzniekus elektrometinātājus, elektrogāzmetinātājus, elektroiekārtu remonta un apkalpošanas elektromontierus.

Mācību ilgums: 1 — 2 gadi (bez vidējās izglītības iegūšanas), 3 gadi (ar vidējās izglītības iegūšanu).

Uzņem audzēkņus ar 9 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Mācību ilgums — divi gadi. Traktorists mašīnists ar gāzes un elektrometinātāja iemaņām.

Mācību ilgums — divi gadi. Mūrnieks betonētājs, apmetējs ar krāšņu mūrnieka iemaņām.

Mācību ilgums — divi gadi. Traktorists mašīnists (uzņem audzēkņus no 16,5 gadu vecuma). Mācību ilgums — viens gads.

Slaucamo iekārtu operators. Mācību ilgums — viens gads.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, dokuments par iegūto izglītību (origināls), medicīnas izziņa (forma 086/y),

6 fotokartiņas (3x4 cm), dzimšanas apliecības kopija.

Arodvidusskolai ir kopmitnes.

Tiem, kuri vēlas mācīties grupās, kurās tiek iegūta vidējā izglītība, jāiesniedz eksāmenu lapa.

Grupās bez vidējās izglītības uzņem bez iestājesāmiem. Notiek pārrunas izvēlētajā specialitātē ar visiem, kuri vēlas mācīties. Sī gada 11. jūnijā plkst. 10.00 uzņemšanas komisija rīko pirmās pārrunas, par turpmākajām ziņosim, saņemot dokumentus.

Dokumentus pieņem līdz 10. jūlijam, pēdējais uzņemšanas termiņš — 13. jūlijs.

Ir sievietei un jūrai spēja dota
Caur mūžiem nākamību izauklēt
(L. Bridaka)
Sveicam ALBINU SPŪLI lielā
jubilejā!
Darbābiedri

PARDOD darba zirgu Preilos. Brīvības ielā 27—1.

Sirsniņi pateicamiem agrofirmas ģenerāldirektoram Romualdam Kavinskim, Riebiņu izpilddarbošanas priekšsēdētājam Ainaļam Tumašovi, kara veterānu padomes priekšsēdētājam Ivanam Staričenkam, Riebiņu restorāna personālam, kaimiņiem, radiem un visiem, kuri bija ar mums lielajās bēdās, izvadot pēdējā gaitā vīru un tēvu, kara veterānu PETERI ZVIDRI.

Sieva, bērni, znots

Bet tagad jāiet un jāatstāj. Viss, kas audzis šeit būtu, ar prieku rokām vējš ardievas māj.

Vēja balsi sils nopūšas grūti. (A. Strauss)

Esam kopā ar piederīgajiem sāpju brīdī, kad pēdējie ziedi gulst uz ELEONORAS LUKJANSKAS kapa.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Cik kluss un tukšs ir kaktiņš, māt!

Kurš varēs tavā vietā stāt? Kas grūtā brīdī pienāks klāt? (I. Bērza)

Izsakām līdzjūtību Irēnai Trūpai, MATI smiltainē aizvadot.

Zooveterinārie darbinieki

Tavs mūžs kā abelī, dārzs Palicis tiem, kas tālāk ies. (J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību Janīnai Jankovļevai, MATI smiltajā pavadot.

Siera rūpnīcas kolektīvs

Reiz katram ir pēdējā taka. Kur aizejot skumjas nāk līdz. (F. Bārda)

Izsakām dziļu līdzjūtību mūsu bijušajai skolotājai KAZIMIRAI PLOCĪNAI tuviniekiem, viņu smiltajā izvadot.

Rimicānu skolas kolektīvs

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbinā padarīji. Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Aleksandru Krūzi, MATI smiltajā pavadot.

«Lauktechnikas» Preilu palīģražošanas iecirkņa kolektīvs

...Un pār tavu rūpju mūžu Lielais miērs nu sagšu sedz. (Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Andriju Sparāni, TEVU smiltajā izvadot.

Preilu rajona vakara vidusskolas kolektīvs

Skumji nolēc galvas sirmie bērzi. Pūpolzaros sabirst dzīves stāsts. Pāri nošalc pavasara elpa. Jāšķiras, kaut šķirties ir tik zēl. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vitai Trūpai un visiem tuviniekiem, no MAMULAS atvadoties.

Rožupes ciema pirmsskolas bērnu iestādes «Bītiņe» kolektīvs

Lai tiem citiem labi bija, Man vairs laba nevajaga, Zemes mātē roku sniedza, Viegla smiltis vēlēdama. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Guņāram Plocīnam sakarā ar TEVU nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

LAIKRAKSTĀ PUBLICĪTĒIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPoguLO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PĒRSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITLU UN FAKTU PĀREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

MŪSU ADRESE:

228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļa — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Izdevējdarbības licence Nr. 000069. («Новадниекс» - «Земля»). Газета Преиļского района на латышском языке.

Metiens 14 166 eksemplāru (latviešu valodā — 10 178 eks., krievu valodā 3 988 eks.).

Indekss 68169.
Pas. 607.